

Kocianova houslová soutěž

67. ročník

Daniel Matejča

Dělám naplno to, co mě baví I do what I enjoy

Před šesti lety zazářil na Kocianově houslové soutěži a získal titul laureáta. Dnes má za sebou spolupráci se Supraphonem, stovky koncertních zážitků a chystá tři alba. Daniel Matejča se do Ústí vrací opakovaně, nejen jako interpret, ale i jako člověk, který nezapomíná na své hudební kořeny. Vedle houslí ho naplňuje jazz i adrenalinové výlety mimo svět klasické hudby.

Rozhovor na str. 6

Six years ago he shone at the Kocian Violin Competition and won the title of laureate. Today, he has collaborated with Supraphon, performed hundreds of concerts and is preparing three albums. Daniel Matejča returns to Ústí repeatedly, not only as a performer, but also as a person who does not forget his musical roots. Alongside violin, he's also passionate about jazz and adrenaline-fuelled trips outside the world of classical music.

Interview on pg. 6

Rozhovor / Interview

Hrabě Kinský podporuje mladé talenty

The Count of Kinský supports young talents

Rozhovor na str. 4
Interview on pg. 4

Buďte s námi
Keep in touch

fb/kocianovosti
ig/kocian competition
www.kocianovosti.cz

Porota hodnotí 3. kategorii

MgA. Štěpán Graffe

Třetí kategorie měla vynikající úroveň. Bylo to velice zajímavé, zejména v prvním kole, když jsme slyšeli Barcarole op. 10 od Františka Ondříčka. Byly tam totiž různé pohledy na interpretaci. I druhé kolo přineslo mnoho zajímavých a velice krásných výkonů.

Je vždy velkým potěšením sledovat, jak jsou mladí houslisté plní entuziasmu a nadšení. Zároveň sledujeme i to, jak zvládají stres během soutěže. Pro každého mladého hráče je důležité, aby takové zkušenosti získával, aby dokázal pracovat se svou energií. Všichni hráli několik velmi náročných skladeb, a proto musejí pracovat s rozložením sil v rámci svého výkonu.

Měli jsme radost z některých výkonů, které byly krásné a kde se už opravdu projevilo téměř dokonalé mistrovství.

Jury assesses the 3rd category

MgA. Štěpán Graffe

The third category had an excellent level. It was very interesting, especially in the first round when we heard Barcarolle op. 10 by František Ondříček. There were different interpretations of the piece. The second round also brought many interesting and truly beautiful performances. It is always a great pleasure to watch how young violinists are full of enthusiasm and excitement. At the same time, we also observe how they cope with stress during the competition. It is important for every young player to gain such experiences so that they can learn to manage their energy. They all played several very challenging pieces, so they must work on distributing their energy throughout their performance. We were delighted by some beautiful performances, where almost perfect mastery truly shone through.

2.

1. cena 3. kategorie / 1st place in 3rd category

Georgie Koumentakou

Vítězkou třetí kategorie se stala Georgie Koumentakou původem z Belgie. Svoji hudební cestu začala ve třech a půl letech, kdy se naučila hrát na housle metodou Suzuki. Prvenství na Kociance jen doplní celou řadu ocenění v národních a mezinárodních soutěžích. Bezprostředně po vyhlášení bylo na její tváři znát lehké překvapení, ale podle jejich slov si vystoupení užila. Na Kociance ji oslovila hlavně přátelská atmosféra.

The winner of the third category was Georgie Koumentakou, originally from Belgium. She started her music journey at the age of three and a half when she learned to play the Suzuki method on the violin. The first prize at KVC will only add to the many awards in national and international competitions. Immediately after the announcement, a slight look of surprise appeared on her face, but according to her own words, she enjoyed the performance. What appealed to her most at Kocianka was the friendly atmosphere.

Výsledky 3. kategorie

Results of the 3rd category

1. cena / 1st prize

Georgia Koumentakou, Belgie

2. cena / 2nd prize

Jessie Yimeng Wu, USA

3. cena / 3rd prize

Nihat Mert Samanlıoğlu, Turecko

Čestné uznání 1. stupně

Certificate of Merit 1st grade

Henning Felde Haldorsen, Norsko

Paula Novosel, Chorvatsko

Čestné uznání 2. stupně

Certificate of Merit 2nd grade

Mila Imak Fernandez Ostaševski, Slovinsko

Čestné uznání 3. stupně

Certificate of Merit 3rd grade

Lucie Troupová, ČR – Gymnázium a Hudební škola hlavního města Prahy

Yesui Tulgat, Mongolsko

Helena Hampalová, ČR – ZUŠ B. Martinů, Havířov-Město

Khulan Ankhbayar, Mongolsko

Tereza Holářová, ČR – ZUŠ Uherské Hradiště

Několik poznámek k Sukovým skladbám ve 4. kategorii

A few notes on Suk's compotion in the 4th category

Na semináři jsme probírali obtíže při správném dešifrování notového zápisu. Jednou z podmínek byla také znalost životních osudů skladatelů. Josef Suk začal být uznávaným skladatelem už v 17 letech. Svou neznámější skladbu, Píseň lásky, která se dodnes hraje po celém světě, napsal v 18 letech. Celé jeho dílo je poznamenáno intenzivním vztahem k Otilce Dvořákové, která se později stala jeho ženou. Zpočátku slunečné počasí jeho tvorby se začalo kazit, když se zjistilo, že Otilka má srdeční obtíže. Kardiostimulátory nebyly dosud vynalezeny a supersenzitivní Suk se začal obávat o osud své milované choti. Tyto obavy se zhmotnily v op. 17, které je jakýmsi zápasem o štěstí. Un poco triste – posmutněle – je neustálý boj mezi dur a moll – světlem a tmou – „beznadějí“. Suk si nechce připustit možnost ztráty milované bytosti, v Burlesce dokonce žertuje, ale obavy se vkrádají do kantilény proti jeho vůli (A. Honnegger „Skladatel v okamžiku tvorby je sám sobě napůl nepochopitelný“).

Celý cyklus op. 17 – čtyři skladby pro housle a klavír jsou svědectvím o tomto podvědomém boji s Osudem, a tak by také měly být interpretovány – s úzkostí, strachem, ale i nadějí a vírou v dobrý konec.

Na okraj Burlesky je poznámka, že celý význam spočívá v bohaté dynamice krajních částí a humoru v části střední. Zdaleka ne všichni soutěžící si byli této skutečnosti vědomi.

Prof. Ivan Štraus

During the seminar, we discussed the challenges of correct interpreting the scores. One of the essential aspects was also the knowledge of the composer's life story. Josef Suk was already a recognised composer at the age of 17. He wrote his most famous piece, Love Song, which is still performed worldwide today, at just 18. His complete works are deeply marked by his intense relationship with Otilka Dvořáková, who later became his wife. Initially, the sunny tone of Suk's compositions began to darken when it became clear that Otilka

suffered from heart problems. Pacemakers had not yet been invented, and the hypersensitive Suk began to fear for the fate of his beloved wife. These anxieties are reflected in Op. 17, which is a kind of struggle for happiness. Un poco triste (a little sad) is a constant battle between major and minor (light and darkness), the despair. Suk refuses to accept the possibility of losing his beloved one. Even in Burleska, he tries to laugh, but apprehension seeps into the cantilena against his will. As Arthur Honegger once said: "A composer, in the moment of creation, is partly incomprehensible to himself." The entire Op. 17 cycle – four pieces for violin and piano – is a testament to this subconscious struggle with fate. This emotional tone should be felt in their interpretation: with anxiety, fear, but also with hope and faith in a happy ending. On the margins of Burleska there is a note that its meaning lies in the rich dynamics of the outer sections and the humour of the middle part. Not all contestants were fully aware of this.

Prof. Ivan Štraus

Šunková nebo sýrová? Pizza jako tradiční odměna pro dětské porotce

Ham or cheese? Pizza as a traditional reward for the children's jury

Pětičlenné dětské poroty zasedají v rámci Kocianovy houslové soutěže už sedm let. Odměnou za jejich práci je mimo jiné oběd se starostou města v místní pizzerii. Mezi pizzami vede šunková a sýrová. Konverzace u stolu se samozřejmě točí okolo hudby, porotcování nebo studia. „Dětská porota je úžasná. Má často neskutečnou shodu s odbornou porotou, a proto mě hlavně zajímá, jak to hodnotí, jaké si dělají poznámky. Zejména ty nejmenší děti mají můj velký obdiv.“ popisuje Petr Hájek. Zájemci o porotcování jsou obvykle studenti ZUŠ Jaroslava Kociana. Výkony hodnotí na škále od 1 do 10. Dají také na úsměv soutěžícího nebo jeho sladění s klavírem. „Jsem rád, že je mezi dětmi o porotcování zájem. Má to smysl také proto, že se

povědomí o soutěži dostane mezi děti na ústeckých školách.“ uzavřel starosta Petr Hájek.

The five-member children's jury has been a part of the Kocian Violin Competition for seven years now. One of the rewards for their work is a lunch with the town's mayor at a local pizzeria. Ham and cheese pizzas are by far the most popular choices. The conversation at the table naturally revolves around music, judging, or school. "The children's jury is fantastic. They often show an incredible alignment with the professional jury, which is why I'm so interested in how they evaluate the performances and what kinds of notes they make. I especially admire the youngest ones," says Petr Hájek. The young jurors are usually students from the

Jaroslav Kocian Elementary Art School. They score the performances on a scale from 1 to 10. They also pay attention to the contestant's smile or how well they coordinate with the piano. "I'm pleased that children are interested in taking part in the jury. It also makes sense because the idea of the competition will reach children in schools across the Ústí region." mayor Petr Hájek concluded.

Rozhovor

František Kinský

Baví mě sledovat mladou generaci, která se věnuje ušlechtilým zájmům

Nejúspěšnější domácí účastníci soutěže si i letos odnesou cenu v podobě pozvánky na slavnostní koncert v Zrcadlovém sále Nového zámku Kinských v Kostelci nad Orlicí. Za touto odměnou nestojí nikdo jiný, než sám František Kinský, majitel zámku, potomek šlechtického rodu a dlouholetý podporovatel obou našich soutěží.

V čem je vám Kocianova houslová soutěž blížká? Proč jste se rozhodl podporovat právě ji?

Ústecké soutěže mě zaujaly právě tím, že se konají v našem regionu, vlastně v blízkosti našeho rodového sídla. Je mi sympatické, že mají dlouhou historii a že nesou jména výjimečných ústeckých rodáků, houslisty Jaroslava Kociana a violoncellisty Bohuše Herana. Baví mě sledovat děti a mladou generaci, která se věnuje ušlechtilým zájmům.

Vy sám se věnujete hudbě? Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Já sám se bohužel hudbě nevěnuji a ani jsem nikdy na žádný hudební nástroj nehrál. Ale od dětství jsem byl ke klasické hudbě veden jako posluchač. Moje maminka Bernadetta ji milovala.

Pravidelně zvete k vám do Nového zámku v Kostelci nad Orlicí největší talenty obou soutěží. Jak na vás jejich výkony působí?

Výjimečné výkony dětí, kterým je šestnáct let a méně, mě jak Kocianově houslové soutěži, tak i na Heranově violoncellové soutěži v mnoha případech uchvátily. Pod silným dojmem z koncertů vítězů v roce 2020 jsem se rozhodl pozvat odbornou porotou vybrané české účastníky ke mně domů, do Nového zámku v Kostelci nad Orlicí.

Hrát v sále ZUŠ nebo v Zrcadlovém sále na zámku je jistě rozdíl. Může právě propojení hudby a historie prostor zámku být pro hráče i diváky unikátní?

Koncerty v Zrcadlovém sále mají opravdu velmi krásnou atmosféru. Posluchači se k nám vypravují i z velmi vzdálených míst, nepochybně nejen za hudbou a interprety, na jejichž výběru si dáváme záležet, ale i právě za podmanivým prostředím, kde mají k sobě navzájem blízko, kde mají výkonné umělce na dosah a příležitost se s umělci osobně setkat. Koncerty vybraných českých účastníků Kocianovy a Heranovy soutěže mají jedinečnou atmosféru i proto, že se zde setkávají vrstevníci se stejným

zájmem, zapálením i nasazením, a také jejich rodiče, prarodiče, pedagogové, někdy přijíždějí porotci a předsedové obou soutěžních porot a část veřejnosti. Začínáme vždy oficiálním zahájením a přijetím v Galerii Kinský v horním patře zámku, pro zájemce pak následuje prohlídka zámecké expozice Život v biedermeieru, kterou provádím já nebo moje snacha Hana Kinská. Následují zkoušky a celé setkání vyvrcholí právě koncertem. Letos bychom se měli setkat v sobotu 11. října.

Dostane se na tyto koncerty i veřejnost?

Ano, část vstupenek, které nevyužijí pedagogové a blízcí rodin pak nabízíme v předprodeji, přednostně ale žákům a pedagogům základních uměleckých škol.

Co přináší umění do vašeho života?

Umění do mého života přináší velkou radost i příležitost k setkávání. I proto jsem otevřel zámeckou expozici, v níž je kromě biedermeierského mobiliáře mnoho sbírkových kusů obrazů, porcelánu a skla. V horním patře zámku jsem v roce 2013 otevřel Galerii Kinský. Výstavní prostory čítají třináct velkých komnat, je odtud krásný výhled do anglického parku. Během sezóny tu pořádáme každoročně minimálně dvě velké výstavy. Profilujeme se zaměřením na klasickou hudbu, máme své stále abonenty. A troufám si říci, že u nás vystupují opravdu špičkoví interpreti. Letos od jara do léta houslisté Václav Hudeček a Jan Novák se souborem Barocco sempre giovane, Epoque Quartet s klavíristou Janem Kučerou, hornista Radek Baborák s Pražskými komorními sólisty. Připravujeme první ročník dvoudenního festivalu Novozámecké hudební léto, kdy ve dnech 28. a 29. června přivítáme basbarytonistu Adama Plachetku, sopranistku Doubravku Novotnou a Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod taktovkou Roberta Jindry a houslistu Josefa Špačka s Komorní filharmonií Pardubice pod taktovkou Stanislava Vavříčka.

I enjoy observing the younger generation engaging in noble pursuits

Once again this year, the most successful local participants in the competition will receive a special prize: an invitation to perform at a gala concert in the Mirror Hall of the New Kinský Château in Kostelec nad Orlicí. Behind this honour is none other than František Kinský himself, the château's owner, a descendant of a noble family, and a long-time supporter of both our competitions.

What makes the Kocian Violin Competition special for you? Why did you decide to support it?

What caught my attention is that these Ústí competitions take place in our region, actually quite close to our family estate. I appreciate their long tradition and the fact that they are named after two exceptional musicians from Ústí: violinist Jaroslav Kocian and cellist Bohuš Heran. I truly enjoy watching children and young people who devote their time to meaningful and noble interests.

Do you engage in music yourself? Do you play any musical instrument?

Unfortunately, I don't engage in music myself and I've never played any musical instrument. But since childhood, I was brought up to appreciate classical music as a listener. My mother, Bernadetta, loved it deeply.

You regularly invite the most talented performers of both competitions to your château in Kostelec nad Orlicí. How do their performances affect you?

The exceptional performances of children aged sixteen and under have often deeply impressed me, both at the Kocian Violin Competition and the Heran Cello Competition. After being strongly moved by the winners' concerts in 2020, I decided to invite selected Czech participants, chosen by the expert jury, to my home, the New Château in Kostelec nad Orlicí.

There is surely a difference between performing in a music hall at school and in the Mirror Hall of a château. Can the combination of music and historical space create a unique experience for both performers and the audience?

Concerts in the Mirror Hall truly have a very special atmosphere. People travel to us from far and wide no doubt not only for the music and the carefully chosen performers, but also for the enchanting setting. It's a place where everyone feels close to one another, where the audience is just a few steps away from the musicians and has the chance to meet them in person. The concerts featuring selected Czech participants of the Kocian and Heran Competitions are unique because they bring together peers who share the same passion, enthusiasm, and dedication, along with their parents, grandparents, teachers, and sometimes even jury members and the heads of both competitions. We always begin with an official welcome and opening ceremony in the Kinský Gallery on the château's upper floor. This is followed by a guided tour of the Life in the Biedermeier Era exhibition, led either by myself or my daughter-in-law Hana Kinská. After rehearsals, the event culminates in the concert itself. This year, we are scheduled to meet on Saturday, October 11.

Can the public attend these concerts as well?

Yes, a portion of the tickets that are not used by teachers and family members is made available for pre-sale, with priority given to students and teachers from Elementary Art schools.

What does art bring into your life?

Art brings great joy into my life, as well as opportunities to meet others. That's one of the reasons I opened the château exhibition, which features not only Biedermeier-style furniture, but also many collectible pieces: paintings, porcelain, and glass. In 2013 I also opened the Kinský Gallery on the château's upper floor. The exhibition space includes thirteen large rooms with a beautiful view of the English park. Every season, we host at least two major exhibitions. We focus strongly on classical music and have a loyal subscriber base. I dare say we welcome truly top-class performers. This year, from spring to summer, the programme includes violinists Václav Hudeček and Jan Novák with the ensemble Barocco sempre giovane, the Epoque Quartet with pianist Jan Kučera, and horn player Radek Baborák with the Prague Chamber Soloists. We are also preparing the very first edition of a two-day festival: The New Château Summer of Music. On June 28 and 29, we will welcome bass-baritone Adam Plachetka, soprano Doubravka Novotná, and the Czech Radio Symphony Orchestra under the baton of Robert Jindra, as well as violinist Josef Špaček with the Pardubice Chamber Philharmonic conducted by Stanislav Vavřínek.

Housličky z Čechovy dílny potěší nejmladšího vítěze

The violin from Čech's workshop brings joy to the youngest winner

Každý rok se v dílně houslaře Vladimíra Čecha v západočeských Kraslicích rodí ručně vyrobené housle. Putují napříč republikou, aby se staly cenou pro vítěze 1. kategorie Kocianovy houslové soutěže.

Podpora soutěže ze strany mistra není žádnou novinkou. Laureáti si housle z Kocianky odvázejí již od roku 2013. Letos přivezl nástroj v hodnotě 42 tisíc korun: „Spodní deska je z jednoho dílu, kaštanové barvy. Původně jsme darovali půlové housle, ale na základě zkušeností jsme usoudili, že budeme dávat tříčtvrtové housle, protože žáčci 1. kategorie bývají vzrostlejší, tak aby jim déle vydržely.“ Na výrobě houslí pracuje přibližně dva měsíce. Po skončení soutěže už se chystá na výrobu nástrojů pro další dva ročníky. Pečlivě dbá na výběr materiálu i zpracování: „Oproti komerčně vyrobeným houslím je u ručně vyráběných jistota, že budou

dobře hrát.“ Jejich kvalitu ověřuje s profesionálními hudebníky: „Než je přivezu, nechám si je přehrát od muzikantů z Karlovarského orchestru.“ A co přeje laureátovi? „Ať se mu na ně dobře hraje a hlavně nenechá se odradit.“

Every year, handcrafted violins are born in the workshop of violin maker Vladimír Čech in the West Bohemian town of Kraslice. They travel across the country to become the prize for the winner of the 1st category at the Kocian Violin Competition. The master's support of the competition is nothing new. Laureates have been taking home violins from Kocianka since 2013. This year, an instrument worth 42,000 crowns was brought: “The back plate is made from a single piece, in a chestnut colour. We originally used to donate half-size violins,

but based on experience we've decided to give three-quarter-size ones instead, as pupils in the 1st category tend to be taller these days, so the instrument lasts them longer.”

He spends around two months making each violin. Once the competition is over, he's already preparing instruments for the next two editions. He pays careful attention to both the choice of materials and the craftsmanship: “Compared to commercially made violins, with handcrafted ones you can be sure they'll sound good.” He verifies their quality with professional musicians: “Before I bring them, I always have them tested by players from the Karlovy Vary Orchestra.” And what does he wish for the laureate? “That they enjoy playing it, and above all, not to get discouraged and to keep going, even when it gets tough.”

Rozhovor / Interview Daniel Matejča

Od doby, kdy jste se stal laureátem Kocianovy houslové soutěže, uplynulo 6 let. Jak vzpomínáte na vítězství v KHS?

Pokaždé je to intenzivní zážitek. Od roku 2019 jsem tu potřetí a znovu se mi vybavují vzpomínky. Už 12 let mám s tímto místem spojené krásné zážitky.

Jakým směrem se vaše kariéra od té doby posunula?

Rád bych řekl, že docela dobrým, ale to nechám na posouzení ostatních. Já mám radost, že dělám naplno to, co mě baví. V roce 2013 jsme navázali spolupráci se Supraphonem a vydali první CD. Teď připravujeme další tři alba. Jedno z nich přinese argentinské tango Piazzolly, další vzniká ve spolupráci s dirigentem Tomášem Netopilem a SOČR. Jako první ale vyjde album s klavíristou Janem Schulmeisterem, které bude věnované české hudbě 20. století.

Jak relaxujete ve volném čase, když zrovna nehrajete?

Jsem velký milovník jazzu a ve volném čase rád hraju na klavír. Upravuji si klasické jazzové skladby a to je moje forma relaxace. Také potřebuji adrenalinovou část v životě, proto jezdím na skejtu a lezu. Snažím se hledat cesty, jak uniknout z bubliny klasické hudby. Je krásná, ale člověk v ní nemůže být pořád.

↓ **Včerejší vystoupení se souborem Barocco sempre giovane**
Yesterday's performance with Barocco sempre giovane

Jaký vliv měl na váš hudební vývoj profesor Ivan Štraus?

Vychovával mě spolu s rodiči. Když jsme se poprvé setkali, bylo mi sedm let a od té doby jsme spolu soukromě pracovali. Později jsem za ním přišel na AMU, kde jsem dodnes a dokončuji magisterské studium. Práce s ním je neuvěřitelně naplňující a i přes jeho obdivuhodný věk mu to pořád skvěle šlape.

Jaká je vaše vnitřní motivace ke každodennímu cvičení?

Když se mi nechce, tak nehraju. Myslím, že je zdravé se do cvičení nenutit. Ale moc často se mi to nestává, hudbu mám strašně rád a dělám ji s chutí. Někdy musí člověk hodně cvičit, i když není nálada. Když se mi nechce, netlačím se do toho, abych si k hudbě zachoval zdravý vztah.

It's been six years since you became a laureate of the Kocian Violin Competition. How do you look back on your victory?

Each time, it's an intense experience. This is my third time here since 2019, and every time memories come back. I've had wonderful experiences connected to this place for over twelve years now.

How has your career progressed since then?

I'd like to think it's heading in a good direction, but I'll leave that for others to judge. What matters most to me is that I'm doing what I love the most. In 2013, we began working with Supraphon and released our first CD. Now, we're preparing three more albums. One will feature Piazzolla's Argentine tangos, another is being created in collaboration with conductor Tomáš Netopil and the Prague Radio Symphony Orchestra. The first to be released, though, is an album with pianist Jan Schulmeister, dedicated to 20th-century Czech music.

How do you relax in your free time when you're not playing?

I'm a big fan of hip-hop and jazz, and in my free time I enjoy playing the piano. I like to arrange classical jazz pieces. That's my way of relaxing. I also need a bit of adrenaline in my life, so I go skateboarding and climbing. I try to find ways to step outside the classical music bubble. It's beautiful, but you can't stay in it all the time.

What influence has professor Ivan Štraus had on your musical development?

He has raised me, together with my parents. We first met when I was seven, and we've worked together privately since then. Later, I followed him to the Academy of Performing Arts in Prague (AMU), where I'm still studying and currently finishing my master's degree. Working with him is incredibly fulfilling, and despite his admirable age, he's still going strong.

What is your inner motivation for daily practice?

If I don't feel like it, I simply don't play. I think it's fine not to force yourself to practise. But honestly, that doesn't happen very often to me, I love music deeply and enjoy making it. Of course, there are times when you have to practise a lot, even if you're not in the mood. But I try not to push myself too hard, so that I can keep a healthy relationship with music.

Kocianka objektivem našich fotografů

Kocianka through the lens of our photographers

Program 9. května

Program May 9th

8.30

2. kolo 2. kategorie
2nd round of 2nd category

13.00

2. kolo 4. kategorie
2nd round of 4th category

19.30

Festivalový koncert, Melody makers
tentokrát s Vojtěchem Havelkou,
Roškotovo divadlo

Festival concert, Melody makers
with Vojtěch Havelka, Roškot Theatre

Redakce
Redaction

Zuzana Pecháčková
Alena Kalousová
Marie Kaucová
Tereza Vondráčková

Podporují
Support

pirell

Sazba
Type

Ondřej Štantejský

Překlad
Translate

Petra Przywarová

Foto
Photos

Tereza Ilgner
Lukáš Prokeš
Karolína Králová

Tisk
Printed by

Grantis **Náklad 200 ks**
Quantity 200 pcs

